

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/110/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2509208355
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2509208355.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, V., o zaplatenie 1.727,01 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, č. k. 7C/139/2011-182 zo dňa 19. októbra 2017, v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (vo výroku II.) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (vo výroku III.), takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 484,53 eura s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 22.05.2009 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti sa žalobu zamietol a výrokom III. žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok súd po citovaní § 52 ods. 1 až 3, § 517 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 2 písm. a) a b), § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 708 ods. 1 a 2, § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, (ďalej len ObZ) vecne odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu (Československá obchodná banka a.s., ďalej len ČSOB) a žalovaná dňa 22.04.2005 uzatvorili zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal dňom 22.04.2005 zriadiť a viesť pre majiteľa účtu bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX v mene SKK s periodicitou výpisov z účtu zasielaných mesačne poštou. Majiteľ účtu sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte, úročí ČSOB vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou ČSOB. Dňa 22.04.2005 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanou zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 482918, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal po splnení všetkých zmluvných podmienok poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 45.000,- Sk. Zmluvné strany sa dohodli, že úver sa musí čerpať jednorazovo a ČSOB poskytuje úver klientovi bezúčelovo. Právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť klientovi peňažné prostriedky prevodom na účet klienta č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Zmluvné strany sa dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 12,5 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov za spotrebiteľský úver mala predstavovať 8,3 % ročne.

2. V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa. Je nepochybné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola právnym predchodcom žalobcu pripravená na predtlačenom formulári, teda ide o tzv. formulárovú (typovú) zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súčasťou ktorej sú obchodné podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z predloženej formulárovej (typovej) zmluvy je zrejmé, že žalovaná nemala možnosť obsah zmluvy v časti obchodných podmienok reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zák. č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 01.04.2004 predpisom lex specialis. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zák. č. 258/2001 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

3. Podľa zmluvy je úver úročný úrokovou sadzbou 12,5 % p.a., pričom ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) predstavuje 8,3 %. Podľa názoru súdu takáto formulácia výšky RPMN nie uvedená správne, nakoľko ročná percentuálna miera nákladov nemôže byť nižšia ako je úroková sadzba úveru. RPMN totiž predstavuje indikátor ceny úveru, teda mieru nákladov vrátane úrokov a poplatkov spojených s úverom. Nie je preto možné, aby RPMN bola v nižšej sadzbe ako úrok z úveru. Z uvedeného dôvodu súd uzavrel, že predmetná zmluva, na základe ktorej poskytol spotrebný úver právny predchodca žalobcu žalovanej, nie je v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. g) citovaného zákona, preto sa tento spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalovaná ešte pred dňom, kedy si žalobca uplatňuje úroky z omeškania, uhradila právnomu predchodcovi žalobcu sumu 1.009,20 eura. Súd vzhľadom na vyššie uvedený právny názor o poskytnutí úveru bez úrokov a bez poplatkov potom priznal žalobcovi istinu predstavujúcu rozdiel medzi požičanou sumou 1.493,73 eura a splatenou sumou 1.009,20 eura, t.j. 484,53 eura a v časti istiny nad priznanú sumu ako aj v časti úrokov z úveru žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Pokiaľ ide o „čerpaný debet“ vo výške 59,68 eura s úrokom 20% ročne od 01.04.2009 do zaplatenia (tiež uplatnený nárok v žalobe), v tejto časti súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca ani jeho právny predchodca neuviedli skutočnosti preukazujúce nárok na zaplatenie predmetnej sumy. Svoje tvrdenia obmedzili len na právny titul, ktorým bola zmluva o bežnom účte a záver, že na účte žalovanej je debetný zostatok k 31.03.2009 vo výške 59,68 eura, ktorý sa úročí sadzbou vo výške 20%. K uvedenému tvrdeniu žalobca predložil zmluvu o bežnom účte a výpis z účtu, podľa ktorého sumy na účte žalovanej od 30.09.2006 boli vykazované v mínusových hodnotách, avšak nie je zrejmé, na základe čoho sa dostala žalovaná do nepovoleného prečerpania v uvedenej výške (zrejme na základe účtovania poplatkov, avšak to je len domnienka súdu). V danom prípade súd pre nedostatok tvrdených skutočností ako aj listinných dôkazov, vedúcich k záveru o oprávnení žalobcu na zaplatenie „čerpaného debetu“, nedokázal posúdiť oprávnenosť nároku na zaplatenie debetného zostatku vo výške 59,68 eura, preto žalobu v tejto časti zamietol. V tomto smere súdu podporne poukazuje napr. aj na rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 29.05.2017, č.k. 41Csp/218/2016 o neunesení povinnosti tvrdenia.

5. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto súd priznal žalobcovi v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po splatnosti celého úveru a vo zvyšnej časti nad 9,5% ročne a zo sumy prevyšujúcej priznanú istinu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. V danom prípade úspech žalovanej bol viac ako 50%. Žalovaná by teda mala mať nárok na náhradu trov konania, ale vzhľadom na skutočnosť, že ostala celý čas v konaní nečinná, nepreberala si zásielky. Súdu je zrejmé, že jej trovy vo vzťahu k tomuto konaniu nemohli vzniknúť a preto súd aj z pohľadu zásady hospodárnosti (čl. 17 CSP) rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (o zaplatenie 1.242,48 eura s príslušenstvom) podal žalobca odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd posúdil uplatnený nárok za bezúročný a bez poplatkov. Súd v odôvodnení rozsudku poukazuje na chybný údaj o RPMN. Žalobca nesúhlasí s vyššie uvedeným názorom súdu. Je zrejmé, že od 01.07.2006 je potrebné pri výpočte RPMN vychádzať z prílohy k zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre výpočet RPMN

pri spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.07.2006, v ktorej sa uvádza presný vzorec, podľa ktorého pri zadaní veličín, ktoré sú rovnako stanovené, je možné výšku RPMN vypočítať. V danom prípade je však nutné zobrať na zreteľ, že zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá dňa 22.04.2005. V zmysle čl. IV. zmluvy RPMN predstavuje výšku 8,3 %. V zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006 sa RPMN vypočíta podľa stanoveného vzorca, kde r je neznáma, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, F predstavuje budúcu hodnotu podľa § 2 písm. c) zákona. P predstavuje súčasnú hodnotu, t.j. nominálnu hodnotu poskytnutého úveru, a T predstavuje časové obdobie splácania uveril. Na základe zmluvy zo dňa 22.04.2005 bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 45.000,- Sk (nominálna hodnota poskytnutého úveru - P), ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť v 36 mesačných splátkach (časové obdobie splácania úveru - T) po 1.505,41 Sk, t.j. uhradiť pôvodnému veriteľovi vrátane poplatku za poskytnutie úveru sumu v celkovej výške 54.694,90 Sk (budúca hodnota - F). Po vložení uvedených veličín do stanoveného vzorca po prepočítaní na percentá a po zaokrúhlení na dve desatinné miesta, dostaneme RPMN vo výške 8,3 %.

8. Žalobca zastáva názor, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. V danom prípade nemožno spochybniť, že výška RPMN je vypočítaná v súlade so zákonom platným v čase uzavretia zmluvy, a v zmluve o splátkovom úvere je teda uvedená v súlade s daným zákonným výpočtom. Z uvedeného vyplýva, že súd na výpočet RPMN aplikoval neskoršiu právnu úpravu, ktorá ešte v čase uzavretia zmluvy nebola platná ani účinná. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že výška RPMN je v zmluve uvedená a vypočítaná správne v súlade s prílohou zákona platného v čase uzavretia zmluvy. Uvedený názor zastáva aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/250/2014 zo dňa 13.10.2015, Krajský súd v Trnave sp. zn. 23Co/464/2015 zo dňa 13.01.2016, Krajský súd v Trnave sp. zn. 25Co/121/2015 zo dňa 13.01.2016. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe, resp. v zmysle § 389 ods. 1 CSP rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si žalobca uplatnil a vyčíslil trovy odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je síce čiastočne dôvodné, čo ale neznamenal, že by rozsudok súdu prvej inštancie nemal byť odvolacím súdom potvrdený.

10. Predmetom nároku žalobcu (podľa žaloby) je zaplatenie záväzku 1.667,33 eura ku dňu 21.05.2009 (istina, zmluvný úrok, úrok z omeškania a poplatky, úrok z úveru zo sumy 899,84 eura vo výške 12,5% od 22.05.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 899,84 eura vo výške 15% od 22.5.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 372,89 eura vo výške 15% od 22.05.2009 do zaplatenia, záväzok (čerpaný debet) vo výške 59,68 eura s úrokom z omeškania 20% od 1.4.2009 do zaplatenia žalovanou, pričom žalobca svoj nárok odvodzuje z dvoch zmlúv, zo zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (ČSOB) a žalovanou dňa 22.04.2005 o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda, na základe ktorej sa banka zaviazala viesť pre žalovanú bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Žalovaná sa zaviazala čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. Nárok žalobcu je uplatnený aj zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 482918, uzavretej v rovnaký deň na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanej jednorazovo peňažné prostriedky formou bezúčelového spotrebiteľského úveru 45.000,- Sk (1.493,73 eura). Žalovaná mala úver splatiť v 36 mesačných splátkach po 1.505,55 Sk.

11. Súd prvej inštancie žalobu v zamietajúcej časti odôvodnil tým, že úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahovala správnu výšku RPMN 8,3% pri uvedení úrokovej sadzby 12,5% a RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba. Žalobca v odvolaní namietal uvedený záver súdu prvej inštancie a poukazoval na vzorec, uvedený v prílohe zák. č. 258/2001 Z.z. a veličiny

v ňom uvádzané. V prípade, ak sa veličiny stanovené v prílohe zákona doplnia do vzorca, výpočtom sa dá zistiť, že výška RPMN bola v zmluve zo dňa 22.04.2005 uvedená správne.

12. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je pojem vyskytujúci sa v úverových zmluvách (v ekonomickom slova zmysle) a podľa názoru odvolacieho súdu je pre spotrebiteľov najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Náklady sú v tomto prípade suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Takúto približnú charakteristiku RPMN možno nájsť na ktoromkoľvek internetovom portáli po zadaní slovného spojenia RPMN. Záver súdu prvej inštancie o uvedení nesprávnej výšky RPMN v konkrétnej zmluve je logicky správny a vychádzajúc z vyššie uvedenej definície, RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba. Na druhej strane je pravdou aj tvrdenie žalobcu v odvolaní, že ak postupoval pri výpočte RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona účinného v čase uzatvorenia zmluvy, po zadaní stanovených veličín je výška RPMN vypočítaná správne tak, ako je uvedená v zmluve zo dňa 22.04.2005. S pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou je možné konštatovať, že v prílohe zákona v časti, kde sa uvádza výpočet RPMN v čase, kedy sa v prejednávanej veci aplikoval, došlo k chybe, pretože v období pred účinnosťou konkrétnej novely a následne po prijatí nového zákona o spotrebiteľských úveroch (zák. č. 129/2010 Z.z.) sa v rozhodovacej praxi súdov takýto problém nevyskytoval. Je potom následne diskutabilné, či chyba v zákone môže byť vyhodnotená v neprospech žalobcu. Aj keby ale nebola vyhodnotená v neprospech žalobcu, v danej veci existujú ďalšie dôvody, pre ktoré nebolo možné žalobe žalobcu (v časti uplatnených úrokov, poplatkov, prípadne iných sankcií) vyhovieť.

13. Podstatná je skutočnosť, že žalovaná suma je nepreskúmateľná zo strany súdu, pretože ju žalobca riadne nezodôvodnil. Podanou žalobou žalobca vymedzuje aj rozhodujúce skutočnosti (relevantný skutkový dej), ktoré predstavujú údaje nutné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť a preto sa ukladá žalobcovi uviesť v žalobe také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na ktorého základe uplatňuje v žalobnom petite svoj nárok, a to v takom rozsahu a kvalite, ktorá umožňuje jeho individualizáciu a nezameniteľnosť s iným skutkom. Popisom rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke. Samotný žalobný petit musí logicky vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností, a v prípade, ak vychádza z iných, v žalobe neuvedených okolností (a kedy preto nemožno vyvodiť, na základe čoho má súd o žalobnom návrhu rozhodnúť), je tiež žalobný petit nesprávny, i keď sám o sebe je presne, určite a zrozumiteľne formulovaný. Medzi opísaním rozhodujúcich skutočností v žalobe a petitom žaloby musí byť logická zhoda. Možno preto uzavrieť, že v sporovom konaní stíha žalobcu zodpovednosť za voľbu žaloby, za jej obsah a opísanie rozhodujúcich skutočností, čo logicky vyústí do petitu žaloby.

14. V danom prípade žalobca tvrdí, že si v tomto konaní uplatňuje 1.667,33 eura ku dňu 21.05.2009 (istina, zmluvný úrok, úrok z omeškania a poplatky, úrok z úveru zo sumy 899,84 eura vo výške 12,5% od 22.05.2009 do zaplataenia, úrok z omeškania zo sumy 899,84 eura vo výške 15% od 22.05.2009 do zaplataenia, úrok z omeškania zo sumy 372,89 eura vo výške 15% od 22.05.2009 do zaplataenia, záväzok (čerpaný debet) vo výške 59,68 eura s úrokom z omeškania 20% od 01.04.2009 do zaplataenia.

15. Sám žalobca tvrdí, že žalovanej poskytol úver vo výške 1.493,73 eura (45.000,- Sk) a žalovaná mu z tohto úveru vrátila 1.009,20 eura.

16. Z tvrdení žalobcu a vykonaných dôkazov (hlavne z účtovných operácií banky (č.l. 168 a nasledujúcich) vyplýva, že právny predchodca žalobcu (ČSOB), po riadnom nesplácaní úveru žalovanou pripisovali k istine rôzne príslušenstvo, resp. sankcie. S poukazom na § 290 CSP v spotrebiteľských sporoch je súd oprávnený a povinný skúmať výšku dlhu žalovanej ako spotrebiteľa, poskytnúť jej ochranu ako slabšej strane sporu. Ak právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver 1.493,73 eura a žalovaná mu vrátila 1.009,20 eura, za istinu je potrebné považovať sumu rozdielu medzi uvedenými čiastkami 484,53 eura, ktorá bola aj so zákonným úrokom z omeškania žalobcovi priznaná napadnutým rozsudkom výrokom I. Žalobca sa domáhal zaplataenia 1.667,33 eura s rôzne uvádzanou výškou úrokov a úrokov z omeškania, bolo preto povinnosťou žalobcu opísať rozhodujúce skutočnosti tak, aby bolo zo žaloby zrejmé, ako dospel k uvádzaným sumám, poplatkom, úrokom a úrokom z omeškania. Žalobca žalobcu a ani jeho špecifikácia žaloby doručená súdu 19.10.2017 nič z vyššie uvedeného neobsahuje. Je tiež potrebné poukázať na ustanovenie § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností v žalobe nie je možné nahradiť odkazom na označené

dôkazy. Podanie žalobcu doručené súdu 19.10.2017 (č.l. 165 a nasl.) je podľa názoru odvolacieho súdu typickým príkladom, keď žalobca neopisuje rozhodujúce skutočnosti, ako dospel k žiadanej sume s príslušenstvom, ale poukazuje len na zoznam desiatok účtovných operácií banky, súvisiacich s poskytnutým úverom, t.j. skutkové tvrdenia nahrádza odkazom na označené dôkazy.

17. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že banky kapitalizovali istinu v prípade, ak dlžník svoj dlh riadne nesplácal, čo znamenalo, že banka po určitom čase, (rôzne časové obdobia) k istine (k sume poskytnutého úveru) pripočítavala vyčíslený úrok, úrok z omeškania a poplatky. Takáto kapitalizácia istiny ale podľa názoru odvolacieho súdu nekorešpondovala s uzavretou zmluvou o splátkovom úvere. Podľa zmluvy sa banka mohla domáhať dohodnutého úroku vo výške 12,5% ročne len z poskytnutého úveru vo výške 1.493,73 eura a nie z poplatkov, úrokov ani z úrokov z omeškania. Ak však banka vyčíslený úrok, úrok z omeškania a poplatky pripočítavala po ňou určenom čase k sume poskytnutého úveru a z celej sumy opäť žiada priznať úroky a úroky z omeškania, takýto jej postup nie je v súlade s ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, poskytujúcich ochranu spotrebiteľa a rovnako nie je v súlade so znením uzavretej zmluvy. Aj v tomto prípade žalobca žiadanú sumu 1.667,33 bez bližšej špecifikácie žiada priznať ako istinu, zmluvný úrok, úrok z omeškania a poplatky, ale bez uvedenia postupov, ako k takejto sume dospel. Súd tak nemôže overiť, či si žalobca uplatňuje rozsah svojho nároku oprávnene, v súlade s právnymi predpismi (žalobca mal napríklad nárok na úrok do zosplatnenia dlhu, t.j. do 22.01.2007, kedy sám v žalobe tvrdí, že celá suma úveru bola vyhlásená za splatnú a po tomto dátume mal len nárok na úrok z omeškania, porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.06.2015 sp. zn. 6Co/190/2014, ale aj uznesenie Ústavného súdu IV. ÚS 476/2012-14), t.j. súdom nie je preskúmateľný uplatnený nárok čo do dôvodu a výšky).

18. Možno preto uzavrieť, že v sporovom konaní stíha žalobcu zodpovednosť za voľbu žaloby, za jej obsah a za formuláciu žalobného petitu. Súd nemôže za žalobcu vykonať priamu vecnú formuláciu návrhu výroku rozsudku a vymedziť za neho relevantný skutkový dej, či poučiť ho o vhodnosti voľby žaloby v konkrétnom prípade. Súd nie je oprávnený prekročiť rozsah tvrdení žalobcu uvedených v žalobe. Uplatnený nárok presahujúci istinu preto nebolo možné žalobcovi priznať.

19. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu aj v časti uplatneného nároku na čerpaný debet vo výške 59,68 eura s úrokom z omeškania 20% ročne od 01.04.2009 do zaplatenia z dôvodu, že žalobca tvrdenia o prečerpaní účtu nepreukázal. Žalobca vo vzťahu k tomuto uplatnenému nároku v odvolaní žiadnu argumentáciu neposkytol, neuviedol, dôvody, pre ktoré by mal byť záver súdu o zamietnutí žaloby v tejto časti nesprávny, preto nemohol byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu a aj podľa názoru odvolacieho súdu bol tento tvrdený nárok nepreukázaný z rovnakých dôvodov, ako bolo vyššie uvedené.

20. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Prihliadol aj na hospodárnosť konania a vec nezrušil a nevrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože takto vyslovený právny názor smerujúci k opätovnému zamietnutiu žaloby vo zvyšnej časti by bol súd prvej inštancie povinný rešpektovať. Pre žalobcu nejde o prekvapivé rozhodnutie. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že žalobca nebol úspešný vo viacerých prípadoch pri uplatňovaní nárokov podobným spôsobom v celom rozsahu (porovnaj napr. rozsudok KS TT 23Co/341/2017 z 24.03.2018).

21. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná. Žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto jej ich odvolací súd nepriznal.

22. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).